

landsk Havn. Den ene kommer med et Sejlskib paa 400 Tons, hvilket er et ret stort Sejlskib, men han maa føre det, medens den anden ikke kan føre noget som helst Dampskib, fordi han ikke har denne Eksamen. Enhver, der har Kendskab til Føringen af Sejlskibe og Dampskibe, vil vide, at enhver Sejlskibsfører ogsaa kan føre et Dampskib, men at meget faa Dampskibsførere — jeg kan godt sige: ingen Dampskibsfører —, som ikke tidligere har ført Sejlskib, kan føre et saadant. Efter min Mening har den, der skal føre et 400 Tons Sejlskib, og som har Ret til at sejle Verden rundt, et langt større Ansvar end den, der sejler f. Eks. mellem København og Stege med et Dampskib, og som maaske har sejlet paa den Rute hele sin Levetid. Det at sejle med et 400 Tons Sejlskib er slet ikke saa let. Medens Føreren af Dampskibet kun behøver at sejle sin Kurs og benytter forholdsvis faa Observationer, saa maa Føreren af et Sejlskib tidt ligge mange Maaneder i Søn og bestemme sin paaværende Længdegrad ved Maanedistancer og andre vanskelige Observationer, hvad den anden sjældent behøver. Det er et betydeligt Ansvar, der hviler paa Føreren af et Sejlskib, og jeg synes ikke, at der er Spor af Forhold i, at den ene kan føre et Sejlskib rundt om i Verden, men den anden skal ikke kunne føre et Dampskib paa 200 Tons i indskrænket Fart og i de danske Farvande.

Tvede: Jeg tillod mig at fremdrage en Ændring, som er blevet forkastet i Folketinget, og hvorefter en Styrmand skulde have Lov til at føre Damp- og Motorskibe uden Tonsbegrænsning i udvidet Kystfart. Den højtærede Minister klistrede Etiketten „smaalige Hensyn“ paa min Udtalelse om denne Ændring. Jeg tillader mig at sætte en anden Etikette paa den, nemlig „praktiske Hensyn“. Det er saadanne Hensyn, der dikterer Ønsket om denne Ændrings Gennemførelse. Det er jo ikke altid sikkert, at man har tilstrækkeligt mange Skibsførere med fuld Eksamen til at føre disse Skibe i udvidet Kystfart, og derfor kunde praktiske Hensyn maaske tale for, at ogsaa Styrmand fik Lov til at føre dem.

Jeg paahørte med megen Interesse den højtærede Handelsministers Udtalelser om Begrundelsen af Udstedelsen af Bekendtgørelsen af 6. Oktober om Forbud mod Salg af indregistrerede danske Skibe. Af disse Ministerens Udtalelser fæstede jeg

mig særlig ved den, at Ministeriet vilde medvirke til, at berettigede Interesser ikke blev traadt for nær. Under Hensyn hertil takker jeg den højtærede Minister for hans Udtalelser.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Jeg takker det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne) for hans supplerende Udtalelser, der ligesom mine havde til Hensigt at understrege, at Uenigheden paa det rent saglige Omraade ikke er videre stor, og at de Indrømmelser, der maa gøres paa dette Omraade, ikke er saa betydningsfulde, at man ikke skulde kunne vente at opnaa endelig Enighed.

Hvad Spørgsmaalet om Skoleskib angik, förstod jeg ikke helt det ærede Medlems (Sonne) Mening. Hvis det er det ærede Medlems Mening, at man ikke just skal sætte den positive Løsning af dette Spørgsmaal ind i denne Lov som en Bestanddel af den, har jeg naturligvis ikke noget imod at optage Forhandling om en snarlig Iværksættelse af selve denne Foranstaltning. Men det, jeg var bange for, var, at man skulde knytte den endeligt til Loven som et Vilkaar for dennes Fremme, og at man derved skulde hindre eller i hvert Fald sinke Lovens endelige Gennemførelse.

Til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Richelieu) og det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) maa jeg have Lov til at sige, at hvad angaar de praktiske Hensyn, som begge de ærede Medlemmer paaberaabte sig, og som blev belyst ved nogle Eksempler, synes det mig mere forstaaeligt, at man søger at imødekomme dem ved at give Handelsministeren Ret til under visse Forhold at dispensere fra Bestemmelserne — en Dispensationsmulighed, som jeg dog for mit Vedkommende ønsker begrænset saa meget som muligt, da den jo meget let kan blive til en Glidebane. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds omtalte det Ansvar, der er forbundet med at føre et Sejlskib, i Modsætning til Ansvar ved at føre et Dampskib. Naar det ærede Medlem siger det, tvivler jeg ingenlunde om, at der i og for sig kræves lige saa vidtgaaende — maaske videregaaende — Sømandskundskab til at føre et Sejlskib som til at føre et Dampskib, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det er forsvarligt at slappe Fordringerne noget overfor Sejlskibe, fordi Ansvar her er af en anden Art, end det sædvanligvis er for Dampskibes Vedkommende. Ved Dampskibe staar vi overfor